

7. december 21.

Fokozottabb erővel a párt, a nép ügyéért!

Gyula festőművész 280 személyt és gyermeke. Ipart és Bányász Szak- tanulmányait foly- k benne, és a kis- tjas lett. 1953-ban- éjával nagydíjat- tak. Az országos- liában, Barcelóna- részét. Kiállított ember, a föld, a

ma, melyből tisz- te rajongása. Egy- tgos hétköznapi- zően tárja elénk kultúrát, felemel-

tájakat. Az évsza- című festmények- ber taláiban je- festményt néztük:

snap" című fest- kel, sátrak között

rázó tömörséggel vandál tetteire. A- ázól, amint a vö- le kötéssel. Látni- tetten.

„s, az „Első osz- ázolni. Azt java- a munkát, aki- n nagy remények- rüségét, méltóan

ló utazási leke- nat Nagy Gyula

7

na pártalkabna- zia, sem a járőrök

sovány, kissé gör- az ajtófélfának tá- t. Olyan kopott- nint a kávéház, a Csillag. — Ha- egy rendes ven- ban, a polosháza- a Csillagban és- stjét. De, mert a- a gróf és a po- munkáson éppen- a magyar Mun- ó hold föld a de- uságban is félmil- ami szó, a város- t egy rendes szá- endéglő építésére. a Csillag, az ne

sz szag. vagy tárgyilag- Jóska — mondja- nondom, hogy rá- tkunkat, de nem- ért ne szabadna- lni. Okos, kép- részt vett a ra- nban, és nem- a pártba nem

yon tetszik! — eres.

gy kérdés — felelt- hogy még mielőtt- — sajai kezére —, ulákat készített. ak valami homo- szándékot nem le- Néz, egy egész- ismerék, akik- ármaznak. Nem- ért éppen vele- an határtalanul

közöm — felelt- Rozsos-családai- nság —, hogy- rköltelesség. Ezen- t, hogy Mária- nagyon szép és- k aludni, Péter.

Fokozottabb erővel a párt, a nép ügyéért!

Már ahogy belép az ember, látja, hogy itt ünnepre készülnek. Kétszeres ünnepet ünnepel a gép-üzem kommunistái. Egy küzdelemben és eredményekben gazdag esztendő utolsó taggyűlését és az ünnep második részét, amit izgalommal várnak, az új párttag-sági könyv átvétele. Nem díszítik hangzatos jelszavak a falakat, nem hangzanak nagy szavak, de a piros terítővel leterített asztalok mellett ülő kommunisták arcáról a bizakodás, az eredményekben gazdag munka ösztön- elismerése és a párt, a nép ügyé- ért való őszinte tenniakadás tü- röződik.

Formájában nem tér el ez a taggyűlés az eddigiektől. Nem be- szélnek számokról és mégis ön- tudatuk,

a párt iránti szeretetük,

az ellenség ellen vívott harcuk- olt van a szomszédos irodák író- asztalainak fiókaiban. Határidő- előtt elvégzett munkák, az anyag- gal való takarékoskodik és a szűkös, nem egyszer mostoha- viszonyok között végzett, becsü- letes termelőmunka. Ők rakták- össze ezeket az eredményeket, ők- akik itt ülnek és az ő megértő- szavukra többi társaik, akik nem- ülnek közöttük, de őrájuk néz- tek a nehézségek idején, őket kö- vetik.

A párttitkár beszél, szavai nyo- mán kirajzolódnak az ellenforra- dalommal vívott harc küzdelmes- napjai. Az ő szívében ott izzott a követelő szó: ha nincs párt, nincs élet. És másról is beszélnek ezek a nyugodt arcok. Beszélnek arról, hogy kezükbe fogták a fegyvert, a munkáshatalom vé- delmére, melyet az árulás csavart ki kezükből. De akkor se legyen az ellenség, megsemmisítették a fegyvert. Azután másik fegyver- hez nyúltak, a munka fegyveré- hez. És, amint figyelő szemüket a párttitkára vetik, megvilágoso- dik az út, amely egyedül járható. Zizeg a beszámoló papírlapja, ki- rajzolódik az új kor. És az a kí- sértet, mely 110 évvel ezelőtt be- járta a vén Európát, valósággá- lett és egy bőséges félelmeiről- gyakorlati példájával mutatta ma- gasabbrendűségét a régi életnél. A párttitkár beszél, idézi az Ok- tóberi Szocialista Forradalom 40. évfordulóján Moszkvában ösz- szegyűlt kommunista pártok nyi- latkozását. A marxizmus-leniniz- mus eszméinek legyőzhetetlensé- géről beszélt. Olyan erőről, mely újrafestette a világ térképét, olyan erőről, amelynek tudata áthatja a világ munkásságát, a nemzeti- önállóságukért küzdő gyarmati né- peket, melyek vérük hullatásával is szembe szegülnek az imperia- lizmussal. Beszél a párttitkár egy eszméről, mely a világ első pro- letárhatalmának, első tevékeny- sége volt.

a békéről beszél,

melyet Lenin 1917. októberében hirdetett. A békéről beszél, mely ma mindennél fontosabb a vilá- gon, mert a kapitalizmus puszt-ulásra szánt erői sötét halált ké- szítenek elő az emberiség számá- ra. És beszél arról, hogy ennek a békének megvannak a reális

alapjai, mert a szocializmus erői- százmilliókra tehetők, mert a kapitalizmus ellentmondásai szét- szakították a kényszerű eszköz- zökkel összekovacsolt kapitalista- erőket. Mert a világ munkássága az életre vágyik és nem a pusztu- lásra, és kíméletlen harcot vív a saját burzsoáziájával.

És ebben a nagy harcban a gépüzem harmincegyenéhány kom- munistája becsülettel helytállt. Pártot teremtetek, meserségbeli- és agyukkal fölmért, szívükkel átértzett tudásuk legjavával dol- goztak, hogy legyen szén, legyen- élet. Gépet adtak a bányának, hogy a bánya szívet adjon a gyá- rak, erőművek részére. A fény, a- meleg eljusson a legkisebb falvak- ba is. Így kapcsolódik az ő élet- tük ahhoz a nagy munkához, amely a szocializmus építése so- rán végbe megy.

Vitakoznak, egyszerű szavak- kal találják elő ismereteiket. És jól esik hallani, hogy tájékozot- tak a világ eseményeiről és a maguk egyszerű szavaival józa- nul ítélnék. Szembe állítják vé- leményüket az itt-ott elhangzó szovjetellenes propagandával. És beszélnek, vitákoznak az apróbb, belső hibákról, amelyek gyengít- tik a párt erejét.

Érezni szavukból a meggyőződést,

mikor arról beszélnek, hogy a kommunista nem azért kommu- nista, hogy kiváltságokat élvez- zen.

Egy vékony fiatalember áll fel, nem régi harcosa a pártnak. De akkor állt közénk, amikor az em- berek arról tettek tanúbizonysá- got, hogy nem mindegy számuk- ra, mi lesz Magyarországon. — Amikor a párt tagjai lettünk, úgy- gondolom, ki-ki fogadalmat tett magában, hogy ezt az elvet be- csülettel szolgálja. Ismét erőse- bek lettünk, mert megalkult üzemünkben a KISZ. A párt se- gített létrehozni. — Egy másik, egy dereshajú ember figyelmezt- tető szavai szólnak a taggyűlés- hez. — En két világháborút meg- értem, mindig több és több em- ber életét követelik ezek a há- borúk. A tudomány mai fokán egy harmadik világháború fel- mérhetetlen pusztulást jelent. So- kat tehetünk ez ellen. Erősítsük meg az embereket azt a tuda- tot, hogy van erő a világon, mely képes legyőzni a háborút. Ez az erő a béke ereje, melynek élén a Szovjetunió áll, és ezt a békét akarják százmilliók. — Egy har- madik arról beszél, hogy közös erővel még nagyobb bizalmat te- remtünk egymás között. Bátran, kíméletlenül bíráljunk, hiszen pártunk tisztaságáról van szó, de- legyünk minden tekintetben igaz- ságosak. Ne fecséreljük a párt erejét, az intrikákra, a kákán cso- mó keresésre, ügyeljünk, hogy a pártszervezet célirányosan dol- gozzon. Ne túrjunk magunk kö- zött olyan jelenségeket, hogy sze- met hunyjunk a munkafegyelm- lazításra felett, a fuserálás felett, a nép vagyonának jogtalan eltu- lajdonítása felett.

Jólesik hallani Sallai elvtárs- szavait, aki beismeri, hogy vi- selkedése egyes esetekben nem

kommunistára vall. De ez a hiba- megszüntethető és minden igyeke- zetével ezen fáradozik.

Erőt sugároz ez a taggyűlés,

olyan emberek erejét, akik tet- teikkel és szavaikkal nagy ügyet, a munkásszót, a párt ügyét szolgálják.

Már későre jár az idő, amikor a taggyűlés másik, de talán a leg- bensőségesebb részéhez értünk. A gépüzem kommunistái átveszik az új párttagsági könyvet. A szem- kek lágyan simogatják a piros- könyvecskét. Az idősebb elvtár- sak felteszik szemüvegüket, úgy- lapozgatják, nézegetik. Patkó La- jost először érte ez a megtisztel- tés. Ő nem volt még tagja a párt-

nak. Az októberi események fel- ismerése hozta a párthoz. Részt- kért abból a munkából, melyet az idősebb elvtársak vállaltak az ellenforradalom leküzdésére. Új- harcoss lépett a párt soraiba. Bátor, nyílt tekintetével, s meggyő- ző szavával szolgálja az igaz- ügyet. Egy fiatal asszonyka kap- ja most kézhez tagjelölt igazolvá- nyát. Arcán nem a megilletődés, hanem az elszántság ül. Még most is fülemben cseng tiltakozó szava, hogy ne engedjük meg ellenfor- radalmi elemek befészkelődését a becsületes dolgozók közé. És a párttagság sorra átveszi a párt- tagsági könyvet. Elhelyezik szí- vük fölött és talán most még- jobban érezve a párthoz való tar- tozást, kezdik az új győzelmek- sorozatát.

4,000.000 kwó villamosenergia megtakarítás egy új műszerrel

Az Elektromos Készülékek és Mérőműszerek Gyára megoldotta az alumíniumkohók egyik régi problémáját, nevezetesen a kád- feszültségek pontos mérésének kérdését.

A hazai alumíniumkohókba- drága külföldi műszerek lettek- beszerezve, azonban a hosszú évek- műszaki tapasztalatai bebizonyít- tották, hogy ezek a váró követel- ményeket egyáltalán nem bizto- sították.

Az Elektromos Készülékek és Mérőműszerek Gyára Fejlesztési Osztálya, valamint az Inotai Alu- míniumkohó műszaki vezetőinek- közös munkája eredményeképpen- kialakult egy új típusú kádvolt- mérő, amely az alumíniumkohók

speciális követelményeit teljes- egében kielégíti. Az Elektro- mos Készülékek és Mérőműszerek- Gyára 6 darab műszert elkészít- tett. Ezen műszerek az Inotai Aluminiumkohóban beépítésre- kerültek és az üzemi tapasztalat- meglepő eredményeket mutatott. Az előzetes számítások alapján- nyílvánvalóvá vált, hogy évi 4- millió kwó villamosenergia taká- rítható meg, ami népgazdasági- szempontból nagy fontosságú.

Az új műszerek kifejlesztése és- teljes mérvű alkalmazása lehető- vé teszi az alumíniumkohászatan- a további automatizálás széles- körű bevezetését.

Kiss József igazgató, Inotai Alukohó.

Nemcsak 380 asszony ügye

Egy asszony nyitott be a héten- a szerkesztőségbe. Kétségbees- ve adta elő „700 asszony” panaszát.

— A tröszt olyan intézkedést hoz- zott, hogy a földalatti munkán- váltóműszakban dolgozó nőket- december 31-ig elbocsájtják. Nem- sokkal utána kiderült az is, hogy- legfőképpen a saját helyzete- aggasztja. Ez érthető is, bár nem- minden esetben a legszerencsé- sebb. Az ő esetében például nem. Elmondta, hogy férje 1400 forin- tot keres és ebből tartja négytagú- családját, ha ő is állás nélkül ma- rad. Nem könnyű egy négytagú- család eltartása ilyen összegből. De vannak, akiknek az övé- nél nehezebb a sorsuk.

Ezzel a súlyos gondnal elmen- tünk a trösztökhöz. Kiderült, hogy- nem 700, hanem 380 asszonyról- van szó, de még akkor is súlyos- az a kérdés. Ott azt a tájékozta- tást kapjuk, hogy

még a múlt év októbere- előtt megjelent egy rendelet, amely kimondja, hogy a nő- ket a földalatti bányamunká- ból ki kell vonni.

A széntrösztök akkor kifogásolták- ezt a rendelkezést, de mivel a- múlt évben történt, a könnyebb- ellenállás vonalán állva úgy vet- ték, hogy ezt nem kell végrehaj- tani.

December elején a végrehajtás- ra figyelmeztető levél érkezett a- minisztériumból. Persze ilyenkor- már kapkodni kell és minden- igyekezet mellett sem lehet ered- ményes munkát végezni. A tröszt- közbevetésére azonban sikerült- e rendelkezés határidejét 1958- március 31-ig meghosszabbítani. A tröszt munkaügyi osztályának- vezetője azzal a nyugalommal tá- jékoztatta szerkesztőségünket, hogy- alapos körültekintés mel- lett a lehető legkisebb probléma- nélkül megoldható ez a feladat, hiszen az erre vonatkozó utasít-ást az üzemek munkaügyi veze- tőinek megadták. Az azonban túr- hetetlen, hogy egyesek szerint két-

féle törvény uralkodik.

Nagy Tibor elvtárs, az S. II. akna munkügyi vezetője ön- magában eldöntötte, hogy a- nők leszámosát az eredeti- határidőig végrehajtja, pedig- talán éppen náluk van a leg- több földalatti női munkavá- laló.

A 72 nő közül 16 családfenntartó, nyolc pedig terhes. Nagy elvtárs- szerint elég körültekintő az a- megoldás, ha december 31-ig há- rom csoportban megoldják a nők- elbocsájtását. Igaz, hogy figye- lembe vették a jobb anyagi kör- ülmények között élő nők hely- zetét, de ez az intézkedés mégis- lélekeltelen. Érzéketlen azok- részére, akiknek vállára nehezedik- a gyermekek eltartásának, neve- lésének, vagy beteg férjeik gon- dozásának sorsa.

Ferenc-bányánál még nehezebb- a helyzet. Náluk nincsenek a nők- számára biztosítható külszíni- munkahelyek. Marácsi elvtárs- igyekezett segíteni azzal, hogy- néhány arra rászoruló asszonyt a- kifejlesztés helyezették el.

De a kifejlesztés vezetői erőlye- sen tiltakoznak a női munka- vállalók foglalkoztatása el- len. Annak ellenére, hogy a- tröszt vezetői alaposan meg- gondolt intézkedései alapján, a- kifejlesztés bányát zömmel- női munkaerővel kívánják el- látni.

Az építőipar is tudna foglalkoz- tatni néhány nőt, de a bánya igen- jó keresetet biztosít és bizony- ezek az asszonyok akár szük- ségük van rá, akár nem. csak a- forinttal mérni a helyzetet.

A nők gondja ezzel még nem- oldódott meg, bár a tröszt mun- kaügyi osztálya igyekszik körül- tekintően megvizsgálni az asszo- nyok szociális helyzetét. Az üze- mek adottságainak megfelelően- igyekeznek a rászorulókat mun- kához, illetve keresethez juttatni. Mindez azonban csak fél megol- dás. Mindent egybevetve

Úlést tartott

a városi pártbizottság

Az MSZMP városi bizottsága- december 13-án kibővített párt- bizottsági értekezleten tárgyalta- a kommunista és munkáspártok- moszkvai értekezletének közös- nyilatkozatát és a békekialtványt.

KISZ hírek

A városi KISZ-bizottság legutóbbi- ülésén 3 napirendi pont szerepelt. A- szállók helyzetét tárgyalták meg és- határozatot hoztak a szállók KISZ- bi- zottságának megalakulására. A fiatalok- műszaki tanácsának megalakításával- Horváth László mérnököt bízták meg. A műszaki tanács a városi szervező- bizottság mellett működik, tagjai pe- dig a tröszt üzemegységeiből, egy-egy- mérnök bevonásából tevődnek össze.

A Péti Nitrogénművekkel a fiatal- lak a KISZ-szervezet irányításával- az új műszaki tanácsának létre- hozásán dolgoznak. A szervező mun- kában Vörös József, Haló Gyula, Szejer Béla — aki még nem tagja- a KISZ-nek — vesznek részt.

A műszaki tanácsot a fiatalok- azért hozzák létre, hogy a fiatal- mérnököknek, technikusoknak se- gítséget, tanácsot adjon.

Az elmúlt héten a Széntröszt szak- szervezeti helyiségében az üzemek- KISZ-titkárak, az ü. b. elnökök, párt- titkárok és az üzemvezetők közös- megbeszélésen vettek részt. A városi- KISZ végrehajtó bizottság határozat- ait ismertette Homoki Imre elvtárs, a- bizottság titkára. A határozat többek- között foglalkozott az üzemekben- az anyagmozgató brigádok létrehozásával, ifjúsági brigádok alakításával üze- mreszenként, amelyek a jobb termelést- segítik elő. Az újítási terv elkészítésé- nél javasolják a fiatalok fokozottabb- bevonását.

csak 180 nő számára tudnak jelenleg a trösztön belül munkát biztosítani.

Vannak azonban olyan munkate- rületek, melyeket rövid gyakor- lattal elláthatnak azok, akik- most kikényszerülnek a bányá- ból. Igen alapos körültekintés- (és minden összeköttetést félrete- ve) találunk olyan munkahelye- ket, ahol arra rá nem szoruló, vagy kevésbé rászoruló nők dol- goznak.

Most családokról van szó és- nem érvényesülhet a rokoni, a- baráti kapcsolat. Persze tekintet- tel kell lenni arra is, hogy van- nak egyes munkaterületek, mely- lyek szakképzettséget igényelnek és bármilyen nehéz is az asszo- nyok helyzete, ezeket nem tud- ják ellátni.

A város elég nagy.

társadalmi ügyek kell tenni a- családfenntartó, nehéz hely- zetben lévő és a férjhezme- nés előtt álló nők sorsát.

Lehetőséget kell teremteni a szá- mukra. Az is igaz, hogy az új- munkakörülmények nem biztosít- tanak a bányával egyenlő jöve- delmet, de egy kisipari termelő- szövethozat, — foglalkoztatni tud- varráshoz, hímzéshez, kötéshez, csipkészítéshez, játék és egyéb- dolgok készítéséhez értő asszo- nyokat. Nézzünk körül a kereske- delem, a vendéglátóipari területén. Ott is találunk férfiakat, akik- nek helyét betölthetjük a kenyér- keresetre rászoruló nőkkel, őket- pedig férfiaknak való nehezebb- munkára helyezhetjük.

A kertészetnek a város kezelé- sébe vételével újabb női munka- erő foglalkoztatására van lehető- ség.

Ha közös gondunkká tesszük a- nők elhelyezését, akkor március- 31-ig igen sokat segíthetünk. Csak- félre kell tenni a túlzott igénye- ket. A kényelmet, az összekötte- tés, és családok jutnak kényér- hez, amit elősegíteni mindannyi- unk kötelessége.

Gondolatok egy hangversenyről

„Nem sokaság, hanem lélek, s szabad nép tesz csuda dolgokat.” Szólt csengőn, szívből a leányiskola kis énekeseinek ajkáról, Berzsenyi komoly szavú és Kodály gyönyörű dallama. Szemünk önkéntelenül végig- költözt a termen. Sokaság? Néhány felnőt és néhány iskolás képviselő- tésapán Várfalota ünnepi közönségét Kodály Zoltán tiszteletére rende- zett művészi, szép műsoros esten, december 17-én.

Hol volt a KISZ ifjúsága, hol a bányászzenekar tagjai és mindazok, akik hiányoztak erről az estéről?

Akkor meghallgatták a zeneszámokat, a kis úttörők énekszámait, a zeneiskola tanárainak s a leányiskola énekkarának kedves együttesét, nemcsak egy kellemesen eltöltött este emlékével tértek otthonukba, ha- nem az új magyar zene mestereinek ismeretével is gazdagodtak.

Szép és művelt magatartás, ha a nálunk szereplő idegen művésze- ket szeretettel fogadjuk, tapsunkkal jutalmazzuk. Magyar nagyjainkat- válság becsülnék? Megismerni sem óhajtjuk őket? Gondolkozunk ezen! Lőránt Árpád igazgató.